

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 17 Μαρτίου 2023
(OR. en)

2021/0201 (COD)

PE-CONS 75/22

CLIMA 694
ENV 1341
AGRI 735
FORETS 143
ONU 143
CODEC 2088

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης, και τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2023/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841
όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων υποβολής εκθέσεων
και συμμόρφωσης, και τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030,
και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης,
της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 152 της 6.4.2022, σ. 192.

² ΕΕ C 301 της 5.8.2022, σ. 221.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2023 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της ...

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συμφωνία του Παρισιού, που εγκρίθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2015 δυνάμει της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) («συμφωνία του Παρισιού»), τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016. Τα συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας του Παρισιού συμφώνησαν να συγκρατήσουν την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αρκετά χαμηλότερα από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να καταβάλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα. Η δέσμευση αυτή ενισχύθηκε με την έγκριση, στο πλαίσιο της UNFCCC, του συμφώνου της Γλασκόβης για το κλίμα, στις 13 Νοεμβρίου 2021, στο οποίο η διάσκεψη των μερών της UNFCCC, που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, αναγνωρίζει ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα είναι πολύ πιο περιορισμένες σε περίπτωση αύξησης της θερμοκρασίας κατά 1,5 °C, σε σύγκριση με τους 2 °C, και αποφασίζει να συνεχίσει τις προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C.

- (2) Στην έκθεση συνολικής αξιολόγησης του 2019 για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων, η διακυβερνητική πλατφόρμα επιστήμης-πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων (IPBES) έδωσε τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία σχετικά με τη συνεχιζόμενη παγκόσμια διάβρωση της βιοποικιλότητας. Η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2020, με τίτλο «Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 – Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας» («στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030») ενισχύει τη φιλοδοξία της Ένωσης όσον αφορά την προστασία και την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και την ομαλή λειτουργία των οικοσυστημάτων. Τα δάση και τα υγιή εδάφη είναι εξαιρετικά σημαντικά για τη βιοποικιλότητα, αλλά και για τον καθαρισμό του αέρα και των υδάτων, τη δέσμευση και αποθήκευση του άνθρακα και την παροχή μακρόβιων προϊόντων ξυλείας βιώσιμης προέλευσης. Η φύση και η λειτουργία των δασών παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές στην Ένωση, καθώς ορισμένοι τύποι δασών είναι πιο ευάλωτοι στην κλιματική αλλαγή λόγω άμεσων επιπτώσεων, όπως η ξηρασία, ο δασικός μαρασμός που προκαλείται από τη θερμοκρασία ή οι αλλαγές στον βαθμό ξηρότητας. Η αποψίλωση των δασών και η υποβάθμισή τους συμβάλλουν στην παγκόσμια κλιματική κρίση καθώς αυξάνουν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων, μέσω συναφών δασικών πυρκαγιών, αφαιρώντας έτσι μόνιμα τις δυνατότητες απορρόφησης άνθρακα, μειώνοντας την ανθεκτικότητα των πληττόμενων περιοχών στην κλιματική αλλαγή και μειώνοντας σημαντικά τη βιοποικιλότητά τους.

Ο οργανικός άνθρακας του εδάφους και οι δεξαμενές άνθρακα νεκρού ξύλου, μεγάλο μέρος των οποίων τροφοδοτεί τη δεξαμενή άνθρακα του εδάφους, έχουν ιδιαίτερα μεγάλη σημασία σε ορισμένες κατηγορίες υποβολής στοιχείων, τόσο για τη δράση για το κλίμα όσο και για την προστασία της βιοποικιλότητας. Στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2021, σχετικά με τη νέα δασική στρατηγική της ΕΕ για το 2030 («νέα δασική στρατηγική της ΕΕ για το 2030») και στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 2021, σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για το έδαφος με ορίζοντα το 2030 – Αποκομίζοντας τα οφέλη του υγιούς εδάφους για τους ανθρώπους, τα τρόφιμα, τη φύση και το κλίμα («στρατηγική της ΕΕ για το έδαφος με ορίζοντα το 2030») αναγνωρίζεται η ανάγκη προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας των δασών και των οικοσυστημάτων του εδάφους στην Ένωση, καθώς και η ανάγκη να ενθαρρυνθούν ενισχυμένες πρακτικές βιώσιμης διαχείρισης που μπορούν να εντείνουν τη δέσμευση του άνθρακα και να ενισχύσουν την ανθεκτικότητα των δασών και των εδαφών δεδομένης της κρίσης όσον αφορά το κλίμα και τη βιοποικιλότητα. Οι τυρφώνες είναι ο μεγαλύτερος χερσαίος χώρος αποθήκευσης οργανικού άνθρακα, και η βελτίωση της διαχείρισης και της προστασίας των τυρφώνων αποτελεί σημαντική πτυχή που συμβάλλει στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προστασία της βιοποικιλότητας και του εδάφους από τη διάβρωση.

- (3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία («Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία») παρέχει ένα σημείο εκκίνησης για την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα το αργότερο έως το 2050 και του στόχου της επίτευξης αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹. Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία συνδυάζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο αλληλοενισχυόμενων μέτρων και πρωτοβουλιών με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2050, και ορίζει μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στη μετατροπή της Ένωσης σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία, με μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων, όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων. Αποσκοπεί επίσης στην προστασία, τη διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ταυτόχρονα, η μετάβαση αυτή έχει πτυχές που αφορούν την ισότητα των φύλων καθώς και συγκεκριμένες επιπτώσεις σε ορισμένες μειονεκτούσες και ευάλωτες ομάδες, όπως οι ηλικιωμένοι, τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειονοτική φυλετική ή εθνοτική καταγωγή. Θα πρέπει, συνεπώς, να διασφαλιστεί ότι η μετάβαση θα πραγματοποιηθεί με δίκαιο και συμπεριληπτικό τρόπο, χωρίς να μείνει κανείς στο περιθώριο.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

- (4) Η αντιμετώπιση των προκλήσεων που σχετίζονται με το κλίμα και το περιβάλλον και η επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού βρίσκονται στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε, με το ψήφισμά του της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία¹, να πραγματοποιηθεί η αναγκαία μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη κοινωνία έως το 2050 το αργότερο, και με το ψήφισμά του της 28ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με την κλιματική και περιβαλλοντική κατάσταση έκτακτης ανάγκης, κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για το κλίμα και το περιβάλλον². Η αναγκαιότητα και η αξία της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας έχουν σαφώς αυξηθεί λόγω των πολύ σοβαρών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην υγεία και την οικονομική ευημερία των πολιτών της Ένωσης.
- (5) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού υλοποιούνται σύμφωνα με τον στόχο της προώθησης της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), λαμβανομένων υπόψη των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, της συμφωνίας του Παρισιού και της αρχής της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης», κατά περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³.
- (6) Η Ένωση δεσμεύτηκε να μειώσει τις καθαρές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου σε ολόκληρη την Ένωση κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030 στην επικαιροποιημένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά που υποβλήθηκε στη Γραμματεία της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή στις 17 Δεκεμβρίου 2020.

¹ ΕΕ C 270 της 7.7.2021, σ. 2.

² ΕΕ C 232 της 16.6.2021, σ. 28.

³ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

(7) Με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η Ένωση έχει κατοχυρώσει νομοθετικά τον στόχο της επίτευξης ισορροπίας μεταξύ των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές στο σύνολο της οικονομίας και των απορροφήσεων από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης έως το 2050 και, κατά περίπτωση, της επίτευξης αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια. Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει επίσης δεσμευτικό ενωσιακό στόχο για μείωση, έως το 2030, των εγχώριων καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου (εκπομπές πλην απορροφήσεις) κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Όλοι οι τομείς της οικονομίας αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη του εν λόγω στόχου, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας («LULUCF»). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα γίνουν επαρκείς προσπάθειες μετριασμού σε άλλους τομείς έως το 2030, η συνεισφορά των καθαρών απορροφήσεων στον ενωσιακό στόχο για το κλίμα για το 2030 περιορίζεται σε 225 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂. Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η Επιτροπή επιβεβαίωσε σε αντίστοιχη δήλωση την πρόθεσή της να προτείνει την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, σύμφωνα με τη φιλοδοξία να αυξηθούν οι καθαρές απορροφήσεις άνθρακα σε επίπεδα άνω των 300 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ στον τομέα LULUCF μέχρι το 2030.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

- (8) Προκειμένου να υπάρξει συμβολή στην αυξημένη φιλοδοξία για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τουλάχιστον 40 % σε τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, και να διασφαλιστεί ότι ο τομέας LULUCF θα έχει βιώσιμη και προβλέψιμη μακροπρόθεσμη συμβολή στον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, θα πρέπει να καθοριστούν δεσμευτικοί στόχοι για την αύξηση των καθαρών απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος στον τομέα LULUCF κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, με αποτέλεσμα έναν στόχο καθαρών απορροφήσεων 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ για την Ένωση στο σύνολό της το 2030. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των εθνικών στόχων για το 2030 θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την απόκλιση μεταξύ του στόχου της Ένωσης και των μέσων εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου από τα έτη 2016, 2017 και 2018, που αναφέρθηκαν από κάθε κράτος μέλος στην υποβολή στοιχείων του το 2020, και να αντικατοπτρίζει τις τρέχουσες επιδόσεις μετριασμού στον τομέα LULUCF, και το μερίδιο κάθε κράτους μέλους στη διαχειριζόμενη έκταση γης στην Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα του εκάστοτε κράτους μέλους να βελτιώσει τις επιδόσεις του στον τομέα μέσω πρακτικών διαχείρισης γης ή αλλαγών στη χρήση γης που ωφελούν το κλίμα και τη βιοποικιλότητα. Η υπερκάλυψη των στόχων από τα κράτη μέλη θα συμβάλει περαιτέρω στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης για το κλίμα.

- (9) Οι δεσμευτικοί στόχοι για την αυξημένη φιλοδοξία καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου θα πρέπει να καθορίζονται για κάθε κράτος μέλος βάσει γραμμικής πορείας. Η πορεία θα πρέπει να ξεκινά το 2022, από τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που αναφέρονται από το εκάστοτε κράτος μέλος κατά τη διάρκεια των ετών 2021, 2022 και 2023, και να ολοκληρώνεται το 2030 στον στόχο που ορίζεται για το εκάστοτε κράτος μέλος. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συλλογική επίτευξη του ενωσιακού στόχου για το 2030, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την από έτος σε έτος μεταβλητότητα των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF, είναι σκόπιμο να καθοριστεί για κάθε κράτος μέλος δέσμευση για την επίτευξη αθροίσματος καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2026 έως το 2029 («προϋπολογισμός για το 2026 έως το 2029»), επιπλέον του εθνικού στόχου για το έτος 2030.

- (10) Οι λογιστικοί κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 6, 7, 8 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχεδιάστηκαν για να καθορίσουν τον βαθμό στον οποίο οι επιπτώσεις μετριασμού κλιματικής αλλαγής στον τομέα LULUCF θα μπορούσαν να συμβάλουν στον στόχο της Ένωσης για το 2030 για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 40 %, που δεν περιλάμβανε τον τομέα LULUCF. Προκειμένου να απλουστευθεί το κανονιστικό πλαίσιο για τον εν λόγω τομέα, οι τρέχοντες λογιστικοί κανόνες δεν θα πρέπει να ισχύουν μετά το 2025 και η συμμόρφωση με τους εθνικούς στόχους των κρατών μελών θα πρέπει να επαληθεύεται με βάση τις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου. Με τον τρόπο αυτόν θα εξασφαλιστεί μεθοδολογική συνέπεια με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², και με τον νέο στόχο για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 %, ο οποίος περιλαμβάνει επίσης τον τομέα LULUCF.

¹ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

- (11) Στις 16 Ιουνίου 2022, το Συμβούλιο εξέδωσε σύσταση σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα¹, στην οποία τόνισε την ανάγκη να ληφθούν συνοδευτικά μέτρα και να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη στήριξη των περιφερειών, των βιομηχανιών, των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των εργαζομένων, των νοικοκυριών και των καταναλωτών που θα αντιμετωπίσουν τις μεγαλύτερες προκλήσεις. Η εν λόγω σύσταση ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εξετάσουν ένα σύνολο μέτρων στους τομείς των μεταβάσεων όσον αφορά την απασχόληση και την αγορά εργασίας, της δημιουργίας θέσεων εργασίας και της επιχειρηματικότητας, της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία, των δημόσιων συμβάσεων, των συστημάτων φορολογίας και κοινωνικής προστασίας, των βασικών υπηρεσιών και της στέγασης, καθώς και μέτρα που αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στην ενίσχυση της ισότητας των φύλων, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.
- (12) Δεδομένου ότι ο τομέας LULUCF παρουσιάζει ιδιαιτερότητες σε κάθε κράτος μέλος, και τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τις επιδόσεις τους για να επιτύχουν τους εθνικούς δεσμευτικούς στόχους τους, θα πρέπει να συνεχίσουν να έχουν στη διάθεσή τους μια σειρά από δυνατότητες ευελιξίας, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πλεονασμάτων και της επέκτασης των δυνατοτήτων ευελιξίας ειδικά για τα δάση, με παράλληλο σεβασμό της περιβαλλοντικής ακεραιότητας των στόχων.

¹ Σύσταση του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 2022 σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα (EE C 243 της 27.6.2022, σ. 35).

- (13) Εναλλακτικές διατάξεις για φυσικές διαταραχές (αβιοτικές και βιοτικές), όπως πυρκαγιές, εξάρσεις επιβλαβών οργανισμών, καταιγίδες και ακραίες πλημμύρες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αβεβαιότητες που οφείλονται σε φυσικές διαδικασίες στον τομέα LULUCF, θα πρέπει να είναι διαθέσιμες το 2032 για τα κράτη μέλη που έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να λάβουν υπόψη τους τυχόν γνώμη της Επιτροπής που τους απευθύνεται στο πλαίσιο των διορθωτικών μέτρων που εισάγονται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εξαντλήσει όλες τις άλλες δυνατότητες ευελιξίας που έχουν στη διάθεσή τους, έχουν θεσπίσει κατάλληλα μέτρα για τη μείωση της τρωτότητας της γης τους σε τέτοιες διαταραχές, και έχει επιτευχθεί ο στόχος της Ένωσης για το 2030 για τον τομέα LULUCF.

- (14) Επιπλέον, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διάχυτες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, σε αντίθεση με τις φυσικές διαταραχές που είναι, κατ' ουσίαν, πιο προσωρινές και γεωγραφικά εντοπισμένες. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει επίσης να είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη οι ιστορικές επιδράσεις από παλαιότερα μέτρα διαχείρισης που συνδέονται με το ποσοστό οργανικών εδαφών σε διαχειριζόμενη γη, το οποίο είναι εξαιρετικά υψηλό σε σχέση με τον μέσο ενωσιακό όρο σε ορισμένα κράτη μέλη. Τα μη χρησιμοποιηθέντα ποσά αντιστάθμισης που προβλέπονται στο παράρτημα VII για την περίοδο 2021 έως 2030 θα πρέπει να διατίθενται για τον σκοπό αυτό, με βάση στοιχεία που υποβάλλονται στην Επιτροπή από τα οικεία κράτη μέλη και βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και σε αντικειμενικούς, μετρήσιμους και συγκρίσιμους δείκτες, όπως ο δείκτης ξηρότητας, κατά την έννοια της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίμωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερίμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική¹, ο οποίος ορίζεται ως ο λόγος του μέσου ετήσιου υετού προς τη μέση ετήσια εξατμισοδιαπνοή. Η κατανομή μεταξύ των κρατών μελών θα πρέπει να γίνεται με γνώμονα τα υποβληθέντα στοιχεία και με βάση τον λόγο μεταξύ του διαθέσιμου ποσού των 50 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ και του συνολικού ποσού αντιστάθμισης που ζητούν τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.

¹ EE L 83 της 19.3.1998, σ. 3.

- (15) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τον καθορισμό των ετήσιων εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2029, που ορίζονται με βάση γραμμική πορεία που καταλήγει στον στόχο για το 2030 για τα κράτη μέλη, και για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μεθοδολογία για τα στοιχεία όσον αφορά τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής που εκφεύγουν του ελέγχου των κρατών μελών και όσον αφορά τις επιπτώσεις του εξαιρετικά υψηλού ποσοστού οργανικών εδαφών, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.
- (16) Οι κανόνες διακυβέρνησης θα πρέπει να καθοριστούν κατά τρόπο που να προωθεί την έγκαιρη ανάληψη δράσης για την επίτευξη του ενδιάμεσου κλιματικού στόχου της Ένωσης για το 2030 και του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα στο σύνολο της οικονομίας, σύμφωνα με την πορεία για τα έτη 2026 έως 2029 που εισάγεται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό. Οι αρχές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να ισχύουν κατ' αναλογία, με πολλαπλασιαστή που υπολογίζεται με τον ακόλουθο τρόπο: Το 108 % του χάσματος μεταξύ του προϋπολογισμού ενός κράτους μέλους για την περίοδο 2026-2029 και των αντίστοιχων καθαρών απορροφήσεων που αναφέρθηκαν θα προστεθεί στο ποσό που αναφέρεται για το 2030 από το εν λόγω κράτος μέλος. Επιπλέον, το τυχόν έλλειμμα που έχει συσσωρευτεί έως το 2030 από κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν η Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις σχετικά με την περίοδο μετά το 2030.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (17) Η Ένωση και τα κράτη μέλη αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα¹ («Σύμβαση του Aarhus»). Ο δημόσιος έλεγχος και η πρόσβαση στη δικαιοσύνη αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία των δημοκρατικών αξιών της Ένωσης και μέσα διασφάλισης του κράτους δικαίου.
- (18) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η ανάληψη ταχείας και αποτελεσματικής δράσης, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο προς την επίτευξη του στόχου του για το 2030, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία, τον προϋπολογισμό για την περίοδο 2026-2029 και τις δυνατότητες ευελιξίας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να εφαρμόζεται μηχανισμός διορθωτικών μέτρων που θα βοηθά το εν λόγω κράτος μέλος να επανέλθει στην πορεία του προς το 2030, διασφαλίζοντας τη λήψη πρόσθετων μέτρων που θα οδηγούν στην αύξηση των καθαρών απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου.

¹ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

- (19) Οι απογραφές αερίων θερμοκηπίου θα βελτιωθούν με αυξημένη χρήση της τεχνολογίας παρακολούθησης και την καλύτερη γνώση. Για τα κράτη μέλη που βελτιώνουν τη μεθοδολογία υπολογισμού των εκπομπών και των απορροφήσεων, θα πρέπει να εισαχθεί μια έννοια μεθοδολογικής προσαρμογής. Για παράδειγμα, τα ακόλουθα ζητήματα θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μεθοδολογική προσαρμογή: αλλαγές στις μεθοδολογίες υποβολής εκθέσεων, νέα δεδομένα ή διορθώσεις στατιστικών σφαλμάτων, συμπερίληψη νέων δεξαμενών άνθρακα ή αερίων, επανυπολογισμός των ιστορικών εκτιμήσεων βάσει νέων επιστημονικών στοιχείων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου, συμπερίληψη νέων στοιχείων υποβολής εκθέσεων και βελτιωμένη παρακολούθηση των φυσικών διαταραχών. Θα πρέπει να εφαρμόζεται μεθοδολογική προσαρμογή στα δεδομένα απογραφής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του εκάστοτε κράτους μέλους, προκειμένου να εξουδετερώνεται η επίδραση των αλλαγών στη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της συλλογικής επίτευξης του ενωσιακού στόχου για το 2030, με στόχο να τηρείται η περιβαλλοντική ακεραιότητα.
- (20) Στην Ευρώπη, οι εθνικές απογραφές δασών χρησιμοποιούνται για να παρέχονται πληροφορίες που χρειάζονται κατά τις αξιολογήσεις υπηρεσιών δασικών οικοσυστημάτων. Το σύστημα παρακολούθησης της απογραφής δασών διαφέρει από χώρα σε χώρα, καθώς καθεμία έχει το δικό της σύστημα απογραφής δασών με τη δική του μεθοδολογία. Η νέα δασική στρατηγική της ΕΕ για το 2030 τόνισε την ανάγκη για στρατηγικό δασικό σχεδιασμό σε όλα τα κράτη μέλη, με βάση αξιόπιστη παρακολούθηση και δεδομένα, διαφανή διακυβέρνηση και συντονισμένη ανταλλαγή σε επίπεδο Ένωσης. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι προτίθεται να υποβάλει νομοθετική πρόταση για τη θέσπιση ολοκληρωμένου πλαισίου παρακολούθησης των δασών σε επίπεδο Ένωσης.

(21) Προκειμένου να τροποποιηθούν και να συμπληρωθούν μη ουσιώδη στοιχεία των κανονισμών (ΕΕ) 2018/841 και (ΕΕ) 2018/1999, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, προκειμένου να καθοριστούν οι κανόνες για την καταγραφή και την ακριβή εκτέλεση πράξεων στο ενωσιακό μητρώο που θεσπίστηκε δυνάμει του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, και όσον αφορά την τροποποίηση του παραρτήματος V μέρος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, με την επικαιροποίηση του καταλόγου των κατηγοριών σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου¹. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να διασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

¹ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

(22) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2020, σχετικά με την ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030 επισημαίνονται διάφορες οδοί και επιλογές πολιτικής για την επίτευξη του αυξημένου κλιματικού στόχου της Ένωσης για το 2030. Τονίζεται δε ότι για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας θα χρειαστεί σημαντική ενίσχυση της δράσης της Ένωσης σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Οι καταβόθρες άνθρακα διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη μετάβαση προς την κλιματική ουδετερότητα στην Ένωση και, στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να έχουν σημαντική συμβολή ιδίως οι τομείς της γεωργίας, της δασοπονίας και της χρήσης γης. Όταν η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της λειτουργίας του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 στο πλαίσιο της επανεξέτασης που εισάγεται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό, και καταρτίζει έκθεση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, θα πρέπει να περιλαμβάνει τις τρέχουσες τάσεις και τις μελλοντικές προβλέψεις όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τη γεωργία, αφενός, και τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις και υγροβιότοπους, αφετέρου, και να διερευνά ρυθμιστικές επιλογές για να διασφαλιστεί ότι αυτές συνάδουν με τον στόχο της επίτευξης μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε όλους τους τομείς της οικονομίας σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα και τους ενδιάμεσους κλιματικούς στόχους. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις επιπτώσεις της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών, μεταξύ άλλων όταν οι επιπτώσεις αυτές συνδέονται με συγκεκριμένες πολεμικές ή μεταπολεμικές συνθήκες, με επιστημονικά άρτιο, αξιόπιστο και διαφανή τρόπο, και με σκοπό τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης ανθεκτικότητας και προσαρμοστικής ικανότητας των δασών.

Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της δίκαιης συμβολής κάθε τομέα και το γεγονός ότι η μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα απαιτεί αλλαγές σε ολόκληρο το φάσμα πολιτικών και συλλογική προσπάθεια όλων των τομέων της οικονομίας και της κοινωνίας, όπως τονίζεται στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις, κατά περίπτωση, για τον καθορισμό του πλαισίου για την περίοδο μετά το 2030.

- (23) Οι αναμενόμενες ανθρωπογενείς αλλαγές όσον αφορά τις εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στα περιβάλλοντα θαλάσσιων και γλυκών υδάτων μπορούν να είναι σημαντικές και αναμένεται να ποικίλλουν στο μέλλον ως αποτέλεσμα αλλαγών στη χρήση μέσω, για παράδειγμα, της προγραμματισμένης επέκτασης της υπεράκτιας ενέργειας, της πιθανής αύξησης της παραγωγής υδατοκαλλιέργειας και αυξανόμενων επιπέδων προστασίας της φύσης που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030. Επί του παρόντος, οι εν λόγω εκπομπές και απορροφήσεις δεν περιλαμβάνονται στους τυποποιημένους πίνακες υποβολής εκθέσεων στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή. Μετά την έγκριση της μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να εξετάσει το ενδεχόμενο υποβολής εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο, τη σκοπιμότητα της ανάλυσης και τον αντίκτυπο της επέκτασης της υποβολής εκθέσεων στα περιβάλλοντα θαλάσσιων και γλυκών υδάτων με βάση τα πιο πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία των εν λόγω ροών κατά τη διενέργεια της επανεξέτασης που εισάγεται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό.

(24) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050 και να επιδιωχθεί η επίτευξη αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια, είναι εξαιρετικά σημαντικό να αυξάνονται διαρκώς οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και, παράλληλα, να διασφαλίζεται η μονιμότητά τους. Κατά περίπτωση ενδέχεται να είναι αναγκαίες τεχνικές λύσεις, όπως η βιοενέργεια με δέσμευση και αποθήκευση άνθρακα («BECCS»), καθώς και λύσεις που βασίζονται στη φύση για τη δέσμευση και την αποθήκευση εκπομπών CO₂. Ειδικότερα, οι μεμονωμένοι γεωργοί, οι ιδιοκτήτες γης και δασών ή οι διαχειριστές δασών πρέπει να ενθαρρύνονται να αποθηκεύουν περισσότερο άνθρακα στη γη τους και στα δάση τους, δίνοντας προτεραιότητα σε οικοσυστημικές προσεγγίσεις και σε φιλικές προς τη βιοποικιλότητα πρακτικές, όπως οι πρακτικές εγγυοφυσικής δασοπονίας, η αγρανάπαυση, η αποκατάσταση των δασικών αποθεμάτων άνθρακα, η επέκταση της γεωργοδασοκομικής κάλυψης, η παγίδευση άνθρακα στο έδαφος και η αποκατάσταση των υγροτόπων, καθώς και άλλες καινοτόμες λύσεις. Τέτοιου είδους κίνητρα ενισχύουν τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και τη συνολική μείωση εκπομπών σε όλους τους τομείς της βιοοικονομίας, μεταξύ άλλων μέσω της χρήσης ανθεκτικών προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό των οικολογικών αρχών που προάγουν τη βιοποικιλότητα και την κυκλική οικονομία. Θα πρέπει να είναι δυνατόν να εξεταστεί το ενδεχόμενο θέσπισης διαδικασίας για τη συμπερίληψη των βιώσιμων προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, στο πλαίσιο της επανεξέτασης που εισάγεται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό, ώστε να διασφαλίζεται η συνοχή με άλλους περιβαλλοντικούς στόχους της Ένωσης, καθώς και με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.

- (25) Δεδομένης της σημασίας που έχει η παροχή χρηματοδοτικής στήριξης στους ιδιοκτήτες ή διαχειριστές γης και δασών για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό, η Επιτροπή θα πρέπει, κατά την αξιολόγηση των σχεδίων επικαιροποιήσεων των τελευταίων κοινοποιημένων ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, να διασφαλίζει ότι η χρηματοδοτική στήριξη, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού μεριδίου των εσόδων που προκύπτουν από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων του ΣΕΔΕ της ΕΕ δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και χρησιμοποιούνται για τον τομέα LULUCF, διοχετεύεται σε πολιτικές και μέτρα ειδικά προσαρμοσμένα για την επίτευξη των προϋπολογισμών και των στόχων των κρατών μελών που ορίζονται στον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό. Κατά την αξιολόγησή της, η Επιτροπή θα πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην προώθηση οικοσυστημικών προσεγγίσεων και στην ανάγκη να διασφαλίζεται η μονιμότητα των πρόσθετων απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου, λαμβάνοντας υπόψη την ισχύουσα νομοθεσία.
- (26) Ο καθορισμός του στόχου της Ένωσης για το 2030 πλαισιώνεται από τα δεδομένα απογραφής που υπέβαλαν τα κράτη μέλη για τα έτη 2016, 2017 και 2018. Η αρτιότητα των υποβαλλόμενων εκθέσεων απογραφής έχει μεγάλη σημασία. Κατά συνέπεια, οι μεθοδολογίες που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη θα πρέπει να επαληθεύονται όταν παρατηρείται σημαντική μείωση των καθαρών απορροφήσεων για τα έτη 2016, 2017 και 2018. Σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας και για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη στην πρόοδο που σημειώνεται στην υποβολή εκθέσεων, τα αποτελέσματα των εν λόγω επαληθεύσεων θα πρέπει να δημοσιοποιούνται. Με βάση τις εν λόγω επαληθεύσεις, η Επιτροπή θα πρέπει, κατά περίπτωση, να υποβάλει προτάσεις για να διασφαλίσει ότι η Ένωση παραμένει σε καλό δρόμο για την επίτευξη του στόχου καθαρής αφαίρεσης 310 μεγατόνων.

- (27) Προκειμένου να καθορισθεί η πορεία για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2029, η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί σε ολοκληρωμένη επανεξέταση για την επαλήθευση των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να διενεργηθεί μια ολοκληρωμένη επανεξέταση το 2025, εκτός από τις ολοκληρωμένες επανεξετάσεις που πρόκειται να πραγματοποιήσει η Επιτροπή το 2027 και το 2032 σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.
- (28) Οι τιμές συγκόμωσης για κάθε κράτος μέλος στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν με τις τιμές που αναφέρονται στην UNFCCC ή τις προβλεπόμενες επικαιροποιήσεις των τιμών αυτών.

(29) Λόγω της εισαγωγής στόχων που βασίζονται στις εκθέσεις ως αποτέλεσμα του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού, οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου πρέπει να εκτιμηθούν με υψηλότερο επίπεδο ακρίβειας. Επιπλέον, η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030, η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2020, σχετικά με τη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων, η νέα δασική στρατηγική της ΕΕ για το 2030, η στρατηγική της ΕΕ για το έδαφος με ορίζοντα το 2030, η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με βιώσιμους κύκλους άνθρακα, η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2021, σχετικά με τη σφυρηλάτηση μιας Ευρώπης ανθεκτικής στο κλίμα — τη νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή θα καταστήσουν αναγκαία μια ενισχυμένη παρακολούθηση της γης, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προστασία και την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των απορροφήσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση σε ολόκληρη την Ένωση. Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις πρέπει να αναβαθμιστούν, κατά περίπτωση χρησιμοποιώντας προηγμένες τεχνολογίες που διατίθενται στο πλαίσιο προγραμμάτων της Ένωσης, όπως το πρόγραμμα Copernicus, και ψηφιακά δεδομένα που συλλέγονται στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, εφαρμόζοντας τη διπλή μετάβαση της πράσινης και της ψηφιακής καινοτομίας.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

- (30) Θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις χαρτογράφησης και παρακολούθησης, τόσο για την επιτόπια παρακολούθηση όσο και για την τηλεπισκόπηση, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα τα κράτη μέλη να διαθέτουν γεωγραφικά σαφείς πληροφορίες για τον προσδιορισμό των περιοχών προτεραιότητας που παρουσιάζουν δυνατότητες συμβολής στη δράση για το κλίμα. Ως μέρος μιας γενικής βελτίωσης της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων και της επαλήθευσης, οι εργασίες θα πρέπει να επικεντρωθούν επίσης στην εναρμόνιση και τη βελτίωση των βάσεων δεδομένων των συντελεστών δραστηριότητας και εκπομπών για τη βελτίωση των απογραφών αερίων θερμοκηπίου.
- (31) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ιδίως η προσαρμογή, υπό το πρίσμα του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, των δεσμεύσεων των κρατών μελών στον τομέα LULUCF, οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν, όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεών του, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (32) Επομένως, οι κανονισμοί (ΕΕ) 2018/841 και (ΕΕ) 2018/1999 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με τα εξής:

- α) τις δεσμεύσεις των κρατών μελών σχετικά με τον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας («LULUCF»), οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·
- β) τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου από τον τομέα LULUCF και τον έλεγχο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·
- γ) έναν ενωσιακό στόχο για το 2030 όσον αφορά τις καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF·
- δ) τους στόχους της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2030».

2) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α του παρόντος κανονισμού, και οι οποίες αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου* και λαμβάνουν χώρα στις επικράτειες των κρατών μελών κατά την περίοδο 2021 έως 2025 σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης:
 - α) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης, και έχουν μετατραπεί σε δασικές εκτάσεις («δασωμένες εκτάσεις»).
 - β) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης («αποψιλωμένες εκτάσεις»).
 - γ) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως ένα από τα ακόλουθα («διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις»):
 - i) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που παραμένουν καλλιεργήσιμες.
 - ii) χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις.
 - iii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

- δ) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως ένα από τα ακόλουθα («διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις»):
- i) χορτολιβαδικές εκτάσεις που παραμένουν χορτολιβαδικές·
 - ii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε χορτολιβαδικές εκτάσεις·
 - iii) χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις·
- ε) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και παραμένουν δασικές εκτάσεις («διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις»)
- στ) όταν ένα κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την πρόθεσή του να συμπεριλάβει διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο των δεσμεύσεών του σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως ένα από τα ακόλουθα («διαχειριζόμενος υγροβιότοπος»):
- υγροβιότοποι που παραμένουν υγροβιότοποι,
 - οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους,
 - υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

2. Ο παρών κανονισμός καλύπτει επίσης τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α του παρόντος κανονισμού, και οι οποίες αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και λαμβάνουν χώρα στις επικράτειες των κρατών μελών στην περίοδο από το 2026 έως το 2030, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης ή τομείς:
- α) δασική γη·
 - β) καλλιεργήσιμες εκτάσεις·
 - γ) χορτολιβαδικές εκτάσεις·
 - δ) υγροβιότοποι·
 - ε) οικισμοί·
 - στ) άλλες εκτάσεις·
 - ζ) προϊόντα υλοτομίας·
 - η) λοιπά·

- θ) ατμοσφαιρική εναπόθεση·
- ι) έκπλυση και απορροή αζώτου.

* Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).».

3) Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 9) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9) «φυσικές διαταραχές»: μη ανθρωπογενή συμβάντα ή περιστάσεις που προκαλούν σημαντικές εκπομπές στον τομέα LULUCF, των οποίων η εμφάνιση εκφεύγει του ελέγχου του οικείου κράτους μέλους, και των οποίων την επίδραση στις εκπομπές αδυνατεί αντικειμενικά να περιορίσει σημαντικά το κράτος μέλος, ακόμη και μετά την εμφάνιση των εν λόγω συμβάντων ή περιστάσεων·

β) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«11) «κλιματική αλλαγή»: αλλαγή του κλίματος η οποία αποδίδεται άμεσα ή έμμεσα στην ανθρώπινη δραστηριότητα, μεταβάλλει τη σύνθεση της ατμόσφαιρας του πλανήτη και προστίθεται στη φυσική μεταβλητότητα του κλίματος που παρατηρείται σε συγκρίσιμες χρονικές περιόδους.».

4) Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

Δεσμεύσεις και στόχοι

1. Για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12, 13 και 13α, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου δεν υπερβαίνουν τις απορροφήσεις των αερίων θερμοκηπίου, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτειά του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.
2. Ο στόχος της Ένωσης για το 2030 για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου είναι 310 εκατομμύρια τόνοι ισοδυνάμου CO₂ ως άθροισμα των τιμών των καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου από κράτη μέλη το 2030 που απαριθμούνται στη στήλη Δ του παραρτήματος Ια, και βασίζεται στον μέσο όρο των δεδομένων απογραφής των αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2016, 2017 και 2018 που υποβλήθηκαν το 2020.

3. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13β, το άθροισμα των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτειά του και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι), το οποίο αναφέρεται για το έτος 2030 στην απογραφή αερίων θερμοκηπίου που υποβάλλει το κράτος μέλος το 2032, σε σύγκριση με τον μέσο όρο των δεδομένων απογραφής των αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2016, 2017 και 2018, όπως υποβάλλονται το 2032, δεν υπερβαίνει τον στόχο που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη Γ του παραρτήματος Πα.
4. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι το άθροισμα των διαφορών μεταξύ των ακόλουθων στοιχείων για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2029 δεν υπερβαίνει τον προϋπολογισμό για τα έτη 2026 έως 2029:
- α) των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτειά του, σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι)· και
 - β) της μέσης τιμής των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023, όπως υποβάλλονται το 2032.

Ο προϋπολογισμός για την περίοδο από το 2026 έως το 2029 ορίζεται ως το άθροισμα των διαφορών για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2029 για το εν λόγω κράτος μέλος μεταξύ:

- α) των ετήσιων οριακών τιμών για τις εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου για τα εν λόγω έτη, οι οποίες καθορίζονται με βάση γραμμική πορεία προς το 2030· και
- β) της μέσης τιμής των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023, όπως υποβάλλονται το 2025.

Η γραμμική πορεία κράτους μέλους αρχίζει το 2022 με τη μέση τιμή των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου των ετών 2021, 2022 και 2023 και έχει ως τελικό σημείο για το 2030 την τιμή που προκύπτει από την πρόσθεση της τιμής που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη Γ του παραρτήματος Πα με τη μέση τιμή των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018.

Ο προϋπολογισμός για την περίοδο από το 2026 έως το 2029 καθορίζεται με βάση τα δεδομένα απογραφής αερίων θερμοκηπίου που υποβάλλονται το 2025 και η συμμόρφωση προς τον προϋπολογισμό αυτόν αξιολογείται με βάση τα δεδομένα απογραφής αερίων θερμοκηπίου που υποβάλλονται το 2032.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν τις ετήσιες οριακές τιμές βάσει της γραμμικής πορείας για τις καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος, για κάθε έτος στην περίοδο από το 2026 έως το 2029 σε τόνους ισοδυνάμου CO₂. Οι εν λόγω εθνικές πορείες βασίζονται στα μέσα στοιχεία απογραφής αερίων θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023, που αναφέρονται από κάθε κράτος μέλος.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 16α του παρόντος κανονισμού. Για τους σκοπούς των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή πραγματοποιεί ολοκληρωμένη επανεξέταση των πιο πρόσφατων εθνικών δεδομένων απογραφής που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

6. Κατά τη θέσπιση πολιτικών για τη συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις, των στόχων και των προϋπολογισμών τους, όπως αναφέρεται στο παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη διασφάλισης ισότιμης και κοινωνικά δίκαιης μετάβασης για όλους. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για τη στήριξη των κρατών μελών στο πλαίσιο αυτό.».

5) Στο άρθρο 5, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και τηρεί λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που προκύπτουν από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι λογαριασμοί τους και τα λοιπά δεδομένα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού να είναι ακριβή, πλήρη, συνεπή, δημοσίως προσβάσιμα, συγκρίσιμα και διαφανή. Τα κράτη μέλη επισημαίνουν τις εκπομπές με θετικό πρόσημο (+) και τις απορροφήσεις με αρνητικό πρόσημο (-).».

6) Στο άρθρο 6, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από δασωμένες εκτάσεις γης και αποψιλωμένες εκτάσεις που υπολογίζονται ως συνολικές εκπομπές και συνολικές απορροφήσεις για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3, και το αργότερο έως το 2025, όταν η έκταση γης έχει μετατραπεί από καλλιεργήσιμη έκταση, χορτολιβαδική έκταση, υδροβιότοπο, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις σε δασική έκταση, ένα κράτος μέλος μπορεί, 30 έτη μετά την ημερομηνία της εν λόγω μετατροπής, να αλλάξει την κατηγοριοποίηση αυτής της γης από γη που μετατράπηκε σε δασική έκταση σε «δασική έκταση που παραμένει δασική έκταση», αν η αλλαγή αυτή δικαιολογείται δεόντως με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.».

7) Στο άρθρο 7, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

2. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

3. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, κάθε κράτος μέλος που συμπεριλαμβάνει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο των δεσμεύσεων του καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους, υπολογιζόμενες ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την εν λόγω περίοδο μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.».

8) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, υπολογιζόμενες ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων του οικείου κράτους μέλους.»

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το εθνικό τους σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που περιλαμβάνει προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025. Το εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων περιέχει όλα τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα IV τμήμα Β και δημοσιοποιείται, μεταξύ άλλων στο διαδίκτυο.»

γ) οι παράγραφοι 7 έως 10 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «7. Όταν είναι αναγκαίο με βάση τις τεχνικές αξιολογήσεις που διενεργούνται σύμφωνα με την παράγραφο 6 πρώτο εδάφιο, και, κατά περίπτωση, τις τεχνικές συστάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 6 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αναθεωρημένα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που διαβιβάζουν σε αυτήν τα κράτη μέλη.
8. Με βάση τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, την τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, το αναθεωρημένο προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV, ώστε να καθοριστούν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

9. Εάν κράτος μέλος δεν υποβάλει επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστεί το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστεί από το εν λόγω κράτος μέλος για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, με βάση τυχόν τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.
10. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 εκδίδονται έως τις 31 Οκτωβρίου 2020 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.».

9) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στο τέλος της περιόδου από το 2021 έως το 2025, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους που αφορούν δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές και οι οποίες υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.».

β) στην παράγραφο 2 στοιχείο β), το έτος «2030» αντικαθίσταται από το έτος «2025».

10) Τα άρθρα 11, 12 και 13 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Δυνατότητες ευελιξίας και διακυβέρνηση

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν:

- α) τις γενικές δυνατότητες ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12· και
- β) προκειμένου να συμμορφωθούν με τη δέσμευση, τον στόχο και τον προϋπολογισμό που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4, τις δυνατότητες ευελιξίας που ορίζονται στα άρθρα 13 και 13β.

Η Φινλανδία μπορεί, εκτός από τις δυνατότητες ευελιξίας που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, να χρησιμοποιήσει πρόσθετη αντιστάθμιση σύμφωνα με το άρθρο 13α.

2. Εάν κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ («κεντρικός διαχειριστής») απαγορεύει προσωρινά στο εν λόγω κράτος μέλος τη μεταφορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού ή τη χρήση της δυνατότητας ευελιξίας σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να παρέχει πρόσθετη τεχνική υποστήριξη στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Γενικές δυνατότητες ευελιξίας

1. Όταν, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις σε ένα κράτος μέλος ή, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτεια κράτους μέλους και της δέσμευσης, του στόχου ή του προϋπολογισμού που ορίζεται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού έχει θετικό πρόσημο, και αυτό το κράτος μέλος έχει επιλέξει να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα ευελιξίας του και έχει ζητήσει να διαγράψει ετήσια δικαιώματα εκπομπής δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, η ποσότητα των διαγραφέντων δικαιωμάτων εκπομπής λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους προς τη δέσμευση, τον στόχο ή τον προϋπολογισμό του, αντίστοιχα, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού.
2. Στον βαθμό που, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε ένα κράτος μέλος ή, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτεια κράτους μέλους και της δέσμευσης, του στόχου ή του προϋπολογισμού που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού έχει αρνητικό πρόσημο, και κατόπιν αφαίρεσης της τυχόν ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, το κράτος μέλος δύναται να μεταφέρει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων σε κάποιο άλλο κράτος μέλος. Η μεταφερόμενη ποσότητα λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του λαμβάνοντος κράτους μέλους προς τη δέσμευση, τον στόχο ή τον προϋπολογισμό του, αντίστοιχα, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού.

3. Προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή καταγραφή, η ποσότητα των καθαρών απορροφήσεων που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, αφαιρείται από την ποσότητα του συγκεκριμένου κράτους μέλους που είναι διαθέσιμη για μεταφορά σε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.
4. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα έσοδα, ή το ισοδύναμό τους σε οικονομική αξία, που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις δυνάμει της παραγράφου 2 για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για οποιαδήποτε δράση αναλαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου και δημοσιοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες σε εύκολα προσβάσιμη μορφή.
5. Οποιαδήποτε μεταβίβαση δυνάμει της παραγράφου 2 ενδέχεται να προκύπτει ως αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος μετριασμού των αερίων θερμοκηπίου που εκτελείται στο κράτος μέλος πώλησης και ανταμείβεται από το λαμβάνον κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η διπλή καταγραφή και ότι διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα.

Άρθρο 13

Δυνατότητα ευελιξίας σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

1. Όταν σε ένα κράτος μέλος, την περίοδο από το 2021 έως 2025, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα ευελιξίας που ορίζεται στο παρόν άρθρο σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4 παράγραφος 1.

2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι θετικό, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις εκπομπές που αντιστοιχούν στο αποτέλεσμα αυτού του υπολογισμού, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβολών και δεξαμενών, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τον αντίκτυπο των μέτρων αυτών στους σχετικούς περιβαλλοντικούς στόχους, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της προστασίας της βιοποικιλότητας και της προσαρμογής σε φυσικές διαταραχές· και
 - β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 ή το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

3. Η αντιστάθμιση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 μπορεί να καλύπτει μόνο καταβόθρες που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων του εν λόγω κράτους μέλους και δεν υπερβαίνει, για την περίοδο από 2021 έως 2025, το 50 % του μέγιστου ποσού αντιστάθμισης για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII.
4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στοιχεία στην Επιτροπή σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VI και τα μέτρα που σχεδιάζουν να λάβουν για την πρόληψη ή τον μετριασμό παρόμοιων επιπτώσεων στο μέλλον, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση των υπολειπόμενων καταβόθρων που λογίζονται ως εκπομπές έναντι του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεών τους, έως το ποσό που δεν έχει χρησιμοποιηθεί από άλλα κράτη μέλη εκ του πλήρους ποσού της αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 που ορίζεται στο παράρτημα VII. Σε περίπτωση που η ζητούμενη αντιστάθμιση υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αντιστάθμισης, η εν λόγω αχρησιμοποίητη αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη.».

11) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 13α

Πρόσθετη αντιστάθμιση

1. Η Φινλανδία μπορεί να αντισταθμίσει έως και επιπλέον 5 εκατομμύρια τόνους καταγεγραμμένων εκπομπών ισοδυνάμου CO₂ στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, των αποψιλωμένων εκτάσεων, των διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων, από το 2021 έως το 2025, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η Φινλανδία έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβολών και δεξαμενών·
 - β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στα άρθρα 12 και 13 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 ή το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

2. Η πρόσθετη αντιστάθμιση περιορίζεται στα εξής:
 - α) στο ποσό που υπερβαίνει τη δυνατότητα ευελιξίας σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις που διατίθεται στη Φινλανδία κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 σύμφωνα με το άρθρο 13·
 - β) στις εκπομπές που δημιουργήθηκαν λόγω παλαιότερης μετατροπής από δασική έκταση σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία χρήσης γης που συνέβη το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017·
 - γ) στο ποσό που απαιτείται για τη συμμόρφωση με το άρθρο 4.
3. Η πρόσθετη αντιστάθμιση δεν υπόκειται σε μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού ή το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.
4. Τυχόν αχρησιμοποίητη πρόσθετη αντιστάθμιση από το ποσό των 5 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ακυρώνεται.
5. Ο κεντρικός διαχειριστής διενεργεί τις πράξεις που απαιτούνται για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α) και των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 («ενωσιακό μητρώο»).

Άρθρο 13β

Μηχανισμός χρήσης γης για την περίοδο από το 2026 έως το 2030

1. Στο ενωσιακό μητρώο δημιουργείται μηχανισμός χρήσης γης που αντιστοιχεί σε ποσότητα έως 178 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂, υπό την προϋπόθεση της εκπλήρωσης του στόχου της Ένωσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Ο μηχανισμός χρήσης γης διατίθεται επιπλέον των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στο άρθρο 12.
2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, αφότου ένα κράτος μέλος έχει καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να λάβει υπόψη του τυχόν γνώμη της Επιτροπής που του απευθύνεται δυνάμει του άρθρου 13δ, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτεια του κράτους μέλους και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι), και του αντίστοιχου στόχου που έχει οριστεί για το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή του προϋπολογισμού που έχει οριστεί για το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 έχει θετικό πρόσημο, καταγράφεται λογιστικά και αναφέρεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιήσει τον μηχανισμό που ορίζεται στο παρόν άρθρο προκειμένου να συμμορφωθεί με τον στόχο του που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή με τον προϋπολογισμό του που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4.

3. Όταν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, το αποτέλεσμα ενός ή και των δύο υπολογισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 έχει θετικό πρόσημο, το κράτος μέλος δικαιούται να χρησιμοποιήσει τον μηχανισμό που ορίζεται στο παρόν άρθρο για την αντιστάθμιση των καθαρών εκπομπών ή των καθαρών απορροφήσεων, ή και των δύο, που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι του στόχου που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή του προϋπολογισμού που ορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, ή και των δύο, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει στο επικαιροποιημένο ενοποιημένο εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, τρέχοντα ή προγραμματισμένα ειδικά μέτρα για τη διασφάλιση ή ενίσχυση, κατά περίπτωση, όλων των χερσαίων καταβοθρών και δεξαμενών, και για τη μείωση της τρωτότητας της γης σε φυσικές διαταραχές·
 - β) το κράτος μέλος έχει εξαντλήσει τη διαθέσιμη δυνατότητα ευελιξίας σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού·
 - γ) η διαφορά στην Ένωση μεταξύ του ετήσιου αθροίσματος όλων των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στο έδαφός της και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι), και του ενωσιακού στόχου καθαρών απορροφήσεων 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ έχει αρνητικό πρόσημο, το 2030.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον, εντός της Ένωσης, πληρούται η προϋπόθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή συμπεριλαμβάνει έως και το 30 %, αλλά όχι περισσότερο από 20 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂, του μη χρησιμοποιηθέντος πλεονάσματος στις δεσμεύσεις των κρατών μελών δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 από την περίοδο από το 2021 έως το 2025, υπό την προϋπόθεση ότι ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

4. Το ποσό αντιστάθμισης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί, για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, να υπερβαίνει το 50 % του μέγιστου ποσού αντιστάθμισης για το εκάστοτε κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII.

5. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VI, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση των καθαρών εκπομπών ή των καθαρών απορροφήσεων, ή αμφοτέρων, που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι των στόχων που ορίζονται για τα εν λόγω κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3, ή έναντι του προϋπολογισμού που ορίζεται για τα εν λόγω κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, έως το ποσό που δεν έχει χρησιμοποιηθεί από άλλα κράτη μέλη εκ του πλήρους ποσού της αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2026 έως το 2030 που ορίζεται στο παράρτημα VII. Σε περίπτωση που η ζητούμενη αντιστάθμιση υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αντιστάθμισης, η εν λόγω αχρησιμοποίητη αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.
6. Τα κράτη μέλη δικαιούνται να αντισταθμίζουν τις καθарές εκπομπές ή τις καθарές απορροφήσεις, ή αμφοτέρες, που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι των στόχων που ορίζονται για τα εν λόγω κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή έναντι του προϋπολογισμού που ορίζεται για τα εν λόγω κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, έως το ποσό που δεν έχει χρησιμοποιηθεί από άλλα κράτη μέλη εκ του συνολικού ποσού αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 που ορίζεται στο παράρτημα VII, αφού ληφθούν υπόψη το άρθρο 13 παράγραφος 4 και η παράγραφος 5 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω κράτη μέλη:
- α) έχουν εξαντλήσει τις δυνατότητες ευελιξίας που είναι διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 και τις παραγράφους 3 και 5 του παρόντος άρθρου· και

- β) έχουν υποβάλει στην Επιτροπή στοιχεία όσον αφορά είτε:
- i) τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα πλεονάζουσες εκπομπές ή φθίνουσες καταβόθρες που εκφεύγουν του ελέγχου τους· είτε
 - ii) τις επιδράσεις ενός εξαιρετικά υψηλού ποσοστού οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση γης τους, σε σύγκριση με τον ενωσιακό μέσο όρο, που έχει ως αποτέλεσμα πλεονάζουσες εκπομπές, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιδράσεις αυτές οφείλονται σε πρακτικές διαχείρισης της γης που χρησιμοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ·
- γ) έχουν συμπεριλάβει στα τελευταία ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 ειδικά μέτρα για τη διασφάλιση της διατήρησης ή ενίσχυσης, κατά περίπτωση, όλων των καταβοθρών και δεξαμενών, και για τη μείωση της τρωτότητας της γης σε διαταραχές των οικοσυστημάτων που προκαλεί η κλιματική αλλαγή.
7. Το ποσό της αντιστάθμισης που αναφέρεται στην παράγραφο 6 δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ για την Ένωση στο σύνολό της. Σε περίπτωση που η ζητούμενη αντιστάθμιση υπερβαίνει το μέγιστο διαθέσιμο ποσό αντιστάθμισης, η εν λόγω αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

8. Τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 6 στοιχείο β) σημείο i) περιλαμβάνουν ποσοτική εκτίμηση των επιδράσεων στις καθαρές εκπομπές ή στις καθαρές απορροφήσεις, εκφραζόμενη σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ για την περιοχή που επηρεάστηκε, και βασίζονται σε συγκρίσιμους και αξιόπιστους ποσοτικούς δείκτες, σε γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα και στα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία. Οι εν λόγω δείκτες και δεδομένα και τα εν λόγω στοιχεία βασίζονται σε παρατηρηθείσες μεταβολές που καλύπτουν τουλάχιστον την περίοδο από το 2001 έως το 2025, και σε επιστημονικά ελεγμένες προβλέψεις και παρατηρήσεις για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Οι εν λόγω δείκτες και δεδομένα και τα εν λόγω στοιχεία αντικατοπτρίζουν τις βασικές μεσοπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες αλλαγές των κλιματικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF, όπως η ξηρότητα, οι μέσες θερμοκρασίες, οι μέσες βροχοπτώσεις, οι ημέρες παγετού, και η διάρκεια της μετεωρολογικής ξηρασίας ή της ξηρασίας ως έλλειψης εδαφικής υγρασίας.
9. Τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 6 στοιχείο β) σημείο ii) περιλαμβάνουν αιτιολόγηση όσον αφορά το γεγονός ότι το ποσοστό οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση γης για το εκάστοτε κράτος μέλος υπερβαίνει το μέσο ποσοστό της Ένωσης για το έτος 2030. Τα στοιχεία περιλαμβάνουν ποσοτική ανάλυση, σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂, των εκπομπών που αναφέρθηκαν λόγω των ιστορικών επιδράσεων στα διαχειριζόμενα οργανικά εδάφη με βάση επανεξετασθείσες παρατηρήσεις για την περίοδο 2026-2030, συγκρίσιμα και αξιόπιστα γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα και τα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία, ιδίως σχετικά με παρόμοιες περιοχές στο εκάστοτε κράτος μέλος. Τα στοιχεία συνοδεύονται επίσης από περιγραφή των μέτρων πολιτικής που εφαρμόζονται επί του παρόντος και ελαχιστοποιούν τις αρνητικές επιπτώσεις των ιστορικών επιδράσεων στα διαχειριζόμενα οργανικά εδάφη.

10. Έως ... [12 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού], η Επιτροπή καθορίζει, με εκτελεστικές πράξεις, τη δομή, τον μορφότυπο, τις τεχνικές λεπτομέρειες και τη διαδικασία υποβολής των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 6 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 16α.
11. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα στοιχεία που υποβάλλουν τα κράτη μέλη και τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 6 στοιχείο β), και μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να υποβάλει πρόσθετα στοιχεία εάν, μετά τον έλεγχο των πληροφοριών που έλαβε από το εν λόγω κράτος μέλος, κρίνει ότι οι πληροφορίες αυτές είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένες ή δυσανάλογες.

Άρθρο 13γ

Διακυβέρνηση

Εάν, ως αποτέλεσμα της ολοκληρωμένης επανεξέτασης που πραγματοποιείται το 2032, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13β, δεν τηρείται ο προϋπολογισμός για την περίοδο από το 2026 έως το 2029 που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, ποσότητα ίση με την ποσότητα σε τόνους ισοδυνάμου CO₂ των πλεοναζουσών καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, πολλαπλασιαζόμενη επί τον συντελεστή 1,08, προστίθεται στον αριθμό καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που ανέφερε το εν λόγω κράτος μέλος το 2030, σύμφωνα με τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 15.

1. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, στην ετήσια αξιολόγησή της δυνάμει του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο προς την επίτευξη του στόχου που έχει τεθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία και τον προϋπολογισμό που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, καθώς και τις δυνατότητες ευελιξίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το εν λόγω κράτος μέλος υποβάλλει, εντός τριών μηνών, στην Επιτροπή σχέδιο διορθωτικών μέτρων το οποίο περιλαμβάνει:
 - α) λεπτομερή εξήγηση των λόγων για τους οποίους δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο·
 - β) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο η χρηματοδότηση της Ένωσης έχει στηρίξει τις προσπάθειές του για τη συμμόρφωση με τον στόχο και τον προϋπολογισμό του, και του τρόπου με τον οποίο προτίθεται να χρησιμοποιήσει την εν λόγω χρηματοδότηση για να σημειώσει πρόοδο προς τη συμμόρφωση με αυτούς·
 - γ) πρόσθετα μέτρα, τα οποία συμπληρώνουν το ενοποιημένο εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 ή ενισχύουν την υλοποίησή του, και τα οποία θα εφαρμόσει προκειμένου να συμμορφωθεί με τον στόχο του που έχει τεθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή τον προϋπολογισμό του που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, μέσω εγχώριων πολιτικών και μέτρων και μέσω της υλοποίησης ενωσιακών μέτρων, συνοδευόμενα από λεπτομερή αξιολόγηση, βάσει ποσοτικών δεδομένων, εφόσον υπάρχουν, σε σχέση με τις προβλεπόμενες καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που θα προέκυπταν από τα εν λόγω μέτρα·

δ) αυστηρό χρονοδιάγραμμα για την υλοποίηση των εν λόγω μέτρων, το οποίο επιτρέπει την αποτίμηση της ετήσιας προόδου όσον αφορά την υλοποίηση.

Όταν ένα κράτος μέλος έχει συστήσει εθνικό συμβουλευτικό φορέα για το κλίμα, μπορεί να ζητήσει τη συμβουλή του εν λόγω φορέα για τον προσδιορισμό των αναγκαίων μέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο γ).

2. Σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή στο έργο της αξιολόγησης των εν λόγω σχεδίων διορθωτικών μέτρων.
3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει γνώμη σχετικά με την αρτιότητα των σχεδίων διορθωτικών μέτρων που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και σε αυτήν την περίπτωση εκδίδει γνώμη εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή των εν λόγω σχεδίων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει στον μέγιστο βαθμό υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής και δύναται να αναθεωρήσει αναλόγως το οικείο σχέδιο διορθωτικών μέτρων. Αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν λάβει υπόψη τη γνώμη ή ουσιώδες μέρος αυτής, το εν λόγω κράτος μέλος παρέχει αιτιολόγηση στην Επιτροπή.
4. Κάθε κράτος μέλος δημοσιοποιεί το σχέδιο διορθωτικών μέτρων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και την τυχόν αιτιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τη γνώμη της που αναφέρεται στην παράγραφο 3.».

12) Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Έως τις 15 Μαρτίου 2027 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 15 Μαρτίου 2032 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση συμμόρφωσης, βάσει ετήσιων συνόλων δεδομένων, που περιέχει το ισοζύγιο των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων για την αντίστοιχη περίοδο για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, εφαρμόζοντας λογιστικούς κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Η έκθεση συμμόρφωσης περιλαμβάνει αξιολόγηση:

α) των πολιτικών και των μέτρων όσον αφορά πιθανούς συμβιβασμούς, τουλάχιστον με άλλους στόχους και στρατηγικές της Ένωσης για το περιβάλλον, όπως οι στόχοι και οι στρατηγικές που ορίζονται στο 8ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον που θεσπίζεται με την απόφαση (ΕΕ) 2022/591 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*, στη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 και στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 11ης Οκτωβρίου 2018, με τίτλο «Βιώσιμη βιοοικονομία για την Ευρώπη: ενίσχυση της σύνδεσης οικονομίας, κοινωνίας και περιβάλλοντος»·

- β) του τρόπου με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν λάβει υπόψη την αρχή της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» κατά τη θέσπιση των πολιτικών και των μέτρων τους για τη συμμόρφωση με τον στόχο τους που έχει τεθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή του προϋπολογισμού τους που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, στον βαθμό που αυτό είναι σκόπιμο·
- γ) των συνεργειών μεταξύ του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και της προσαρμογής σε αυτήν, συμπεριλαμβανομένων πολιτικών και μέτρων για τη μείωση της τρωτότητας της γης στις φυσικές διαταραχές και το κλίμα·
- δ) των συνεργειών μεταξύ της βιοποικιλότητας και του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής.

Η έκθεση συμμόρφωσης περιέχει επιπλέον, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με την πρόθεση χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11 και τα σχετικά ποσά, ή σχετικά με τη χρήση αυτών των δυνατοτήτων ευελιξίας και των σχετικών ποσών. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τις εκθέσεις συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

* Απόφαση (ΕΕ) 2022/591 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2022, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2030 (ΕΕ L 114 της 12.4.2022, σ. 22).»

β) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

- «1α. Τα δεδομένα απογραφής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που υποβάλλονται από κάθε κράτος μέλος και επικυρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 μπορούν να υποβληθούν σε μεθοδολογική προσαρμογή από την Επιτροπή σε στις περιπτώσεις στις οποίες έχει υπάρξει αλλαγή στη μεθοδολογία που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη. Ωστόσο, οι εν λόγω μεθοδολογικές προσαρμογές, καθότι προορίζονται για τον σκοπό της αξιολόγησης της συμμόρφωσης προς τον ενωσιακό στόχο για το 2030, δεν επηρεάζουν την τιμή των καθαρών απορροφήσεων 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ ως άθροισμα των τιμών των καθαρών απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου, σε kt ισοδυνάμου CO₂, το 2030 για τα κράτη μέλη, όπως ορίζονται στη στήλη Δ του παραρτήματος Ια, ή τους στόχους στη στήλη Γ του παραρτήματος αυτού.
- 1β. Τα κράτη μέλη που δηλώνουν την πρόθεσή τους να κάνουν χρήση της δυνατότητας ευελιξίας που αναφέρεται στο άρθρο 13β παράγραφος 6 περιγράφουν, σε ειδικά τμήματα της έκθεσης, τα μέτρα που έλαβαν για τον μετριασμό ή την αντιστροφή των επιδράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 13β παράγραφος 6 στοιχείο β), καθώς και τις παρατηρούμενες και αναμενόμενες επιδράσεις των μέτρων αυτών.

- 1γ. Η Επιτροπή προβαίνει σε ενδελεχή εξέταση των εκθέσεων συμμόρφωσης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης με το άρθρο 4.

Παράλληλα με την εν λόγω ενδελεχή εξέταση, η Επιτροπή αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο ελήφθη υπόψη η αρχή της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β). Στο πλαίσιο αυτό, πριν από την πρώτη αξιολόγησή της, η Επιτροπή εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.».

- 13) Το άρθρο 15 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθοριστούν οι κανόνες για την καταγραφή και την ακριβή εκτέλεση των ακόλουθων πράξεων στο ενωσιακό μητρώο:

- α) καταγραφή της ποσότητας εκπομπών και απορροφήσεων για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής και υποβολής στοιχείων γης σε κάθε κράτος μέλος·
- β) εκτέλεση οποιασδήποτε μεθοδολογικής προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1α·
- γ) άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στα άρθρα 12, 13, 13α και 13β· και
- δ) αξιολόγηση συμμόρφωσης δυνάμει του άρθρου 13γ.».

14) Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 16α

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή που έχει συσταθεί με το άρθρο 44 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

* Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).».

15) Το άρθρο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Επανεξέταση

1. Ο παρών κανονισμός επανεξετάζεται τακτικά, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:
 - α) τις διεθνείς εξελίξεις·
 - β) τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της συμφωνίας του Παρισιού· και
 - γ) το ενωσιακό δίκαιο, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αποκατάσταση της φύσης.

Με βάση τα πορίσματα της έκθεσης που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β), ή με βάση την επαλήθευση που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4α του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, η Επιτροπή υποβάλλει, κατά περίπτωση, προτάσεις για να διασφαλιστεί η τήρηση της ακεραιότητας του συνολικού στόχου της Ένωσης για το 2030 όσον αφορά τις καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, και η τήρηση της συμβολής του εν λόγω στόχου στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, το αργότερο έξι μήνες μετά τον πρώτο παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού. Η έκθεση βασίζεται στα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία, όπως παρέχονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, και στο άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*. Υπό το πρίσμα της αναγκαίας αύξησης των μειώσεων και των απορροφήσεων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση και της επιδίωξης μιας κοινωνικά δίκαιης μετάβασης, και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης, η έκθεση περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα:

- α) αξιολόγηση των επιπτώσεων των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11·
- β) αξιολόγηση της συμβολής του παρόντος κανονισμού στην επίτευξη του στόχου κλιματικής ουδετερότητας και των ενδιάμεσων κλιματικών στόχων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119·
- γ) αξιολόγηση της συμβολής του παρόντος κανονισμού στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού·
- δ) αξιολόγηση των κοινωνικών και εργασιακών επιπτώσεων, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ισότητα των φύλων και τις συνθήκες εργασίας, στα κράτη μέλη τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, που έχουν οι υποχρεώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες γης και τους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2·

- ε) αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται σε διεθνές επίπεδο όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν το άρθρο 6 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 4 της συμφωνίας του Παρισιού και, κατά περίπτωση, προτάσεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, ιδίως για την αποφυγή της διπλής καταγραφής και την εφαρμογή αντίστοιχων προσαρμογών·
- στ) αξιολόγηση των τρεχουσών τάσεων και των μελλοντικών προβλέψεων όσον αφορά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις και υδροβιότοπους, και ρυθμιστικές επιλογές για τη διασφάλιση της συνέπειας των εν λόγω τάσεων και προβλέψεων με τον στόχο της επίτευξης μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε όλους τους τομείς της οικονομίας σύμφωνα με τον ενωσιακό στόχο κλιματικής ουδετερότητας και τους ενδιάμεσους κλιματικούς στόχους της Ένωσης που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119·
- ζ) τις τρέχουσες τάσεις και τις μελλοντικές προβλέψεις όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τις ακόλουθες κατηγορίες υποβολής εκθέσεων, και ρυθμιστικές επιλογές για τη διασφάλιση της συνέπειας των εν λόγω τάσεων και προβλέψεων με τον στόχο της επίτευξης μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε όλους τους τομείς της οικονομίας σύμφωνα με τον ενωσιακό στόχο κλιματικής ουδετερότητας και τους ενδιάμεσους κλιματικούς στόχους της Ένωσης που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119:
- i) εντερική ζύμωση·
 - ii) διαχείριση κοπριάς·

- iii) ορυζοκαλλιέργεια·
- iv) γεωργικά εδάφη·
- v) προδιαγεγραμμένη καύση σε σαβάνα·
- vi) καύση γεωργικών καταλοίπων·
- vii) ασβέστωση·
- viii) χρήση ουρίας·
- ix) άλλα λιπάσματα που περιέχουν άνθρακα·
- x) άλλο.

Στην εν λόγω έκθεση λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση, οι επιπτώσεις της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών, μεταξύ άλλων όταν οι επιπτώσεις αυτές συνδέονται με συγκεκριμένες πολεμικές ή μεταπολεμικές συνθήκες, με επιστημονικά άρτιο, αξιόπιστο και διαφανή τρόπο, και με σκοπό τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης ανθεκτικότητας και προσαρμοστικής ικανότητας των δασών.

Η εν λόγω έκθεση μπορεί επίσης —μετά την έγκριση κατάλληλης επιστημονικά τεκμηριωμένης μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων και με βάση την πρόοδο στην υποβολή εκθέσεων και τις πλέον πρόσφατες διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες— να αξιολογεί τη σκοπιμότητα της ανάλυσης και τον αντίκτυπο της υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από πρόσθετους τομείς, όπως τα περιβάλλοντα θαλάσσιων και γλυκών υδάτων, καθώς και σχετικές ρυθμιστικές επιλογές.

Σε συνέχεια της έκθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της δίκαιης συμβολής κάθε τομέα στον ενωσιακό στόχο κλιματικής ουδετερότητας και στους ενδιάμεσους κλιματικούς στόχους της Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119, η Επιτροπή υποβάλλει, κατά περίπτωση, νομοθετικές προτάσεις. Ειδικότερα, οι εν λόγω προτάσεις μπορούν να καθορίζουν στόχους της Ένωσης και των κρατών μελών για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το τυχόν έλλειμμα που έχει συσσωρευθεί έως το 2030 από κάθε κράτος μέλος.

Η Ευρωπαϊκή Επιστημονική Συμβουλευτική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** («Συμβουλευτική Επιτροπή») μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να παρέχει επιστημονικές συμβουλές ή να εκδίδει εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα της Ένωσης, τους κλιματικούς στόχους, τα ετήσια επίπεδα εκπομπών και απορροφήσεων και τις δυνατότητες ευελιξίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή εξετάζει τις σχετικές συμβουλές και εκθέσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ιδίως όσον αφορά τα μελλοντικά μέτρα που αποσκοπούν σε περαιτέρω μειώσεις των εκπομπών και αυξήσεις των απορροφήσεων στους υποτομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

3. Εντός 12 μηνών από την έναρξη ισχύος νομοθετικής πράξης σχετικά με ενωσιακό κανονιστικό πλαίσιο για την πιστοποίηση των απορροφήσεων άνθρακα, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα πιθανά οφέλη και συμβιβασμούς της συμπερίληψης στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού των μακρόβιων προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα που προέρχονται από βιώσιμες πηγές και έχουν καθαρή θετική επίδραση δέσμευσης άνθρακα. Η έκθεση αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να ληφθούν υπόψη οι άμεσες και έμμεσες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που σχετίζονται με τα εν λόγω προϊόντα, όπως αυτές που προκύπτουν από την αλλαγή της χρήσης γης και τους επακόλουθους κινδύνους διαρροής των σχετικών εκπομπών, καθώς και τα πιθανά οφέλη και συμβιβασμούς με άλλους περιβαλλοντικούς στόχους της Ένωσης, ιδίως τους στόχους για τη βιοποικιλότητα. Κατά περίπτωση, η έκθεση μπορεί να εξετάζει διαδικασία για τη συμπερίληψη βιώσιμων προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, κατά τρόπο συνεπή με άλλους περιβαλλοντικούς στόχους της Ένωσης, καθώς και με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού. Η έκθεση της Επιτροπής μπορεί να συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από νομοθετική πρόταση για την αντίστοιχη τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

* Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

** Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 401/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος και το ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον (ΕΕ L 126 της 21.5.2009, σ. 13).».

- 16) Το παράρτημα I τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα I του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού.
- 17) Το παράρτημα II τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού.
- 18) Στο παράρτημα III, η καταχώριση για το Ηνωμένο Βασίλειο διαγράφεται.
- 19) Το κείμενο στο παράρτημα III του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού παρεμβάλλεται ως παράρτημα Πα.
- 20) Στο παράρτημα IV τμήμα Γ, η καταχώριση για το Ηνωμένο Βασίλειο διαγράφεται.
- 21) Το παράρτημα VI τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα IV του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού.
- 22) Στο παράρτημα VII, η καταχώριση για το Ηνωμένο Βασίλειο διαγράφεται.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 2 προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«63) «σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών»: σύστημα πληροφορικής ικανό να καταγράφει, να αποθηκεύει, να αναλύει και να εμφανίζει γεωγραφικά προσδιοριζόμενες πληροφορίες»

- 64) «αίτηση γεωχωρικών πληροφοριών»: έντυπο ηλεκτρονικής αίτησης που περιλαμβάνει εφαρμογή πληροφορικής βασιζόμενη σε σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών που επιτρέπει στους δικαιούχους να δηλώσουν χωρικά τα αγροτεμάχια της εκμετάλλευσης και τις μη γεωργικές εκτάσεις για τις οποίες ζητείται η πληρωμή.».
- 2) Στο άρθρο 4 στοιχείο α) σημείο 1, το σημείο ii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «ii) τις δεσμεύσεις και τους εθνικούς στόχους του κράτους μέλους για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.».
- 3) Στο άρθρο 9 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:
- «ε) τη συνέπεια των σχετικών χρηματοδοτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων του σχετικού μεριδίου των εσόδων που προέρχονται από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων του ΣΕΔΕ της ΕΕ δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και τα οποία χρησιμοποιούνται για τον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής στη χρήση της γης και της δασοπονίας, της στήριξης της Ένωσης και της χρήσης κονδυλίων της Ένωσης, όπως των μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, καθώς και σχετικών πολιτικών και μέτρων, όσον αφορά την επίτευξη των δεσμεύσεων, των στόχων και των προϋπολογισμών των κρατών μελών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.».

4) Στο άρθρο 26 παράγραφος 6, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) την τροποποίηση του μέρους 3 του παραρτήματος V για την επικαιροποίηση του καταλόγου των κατηγοριών σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης.».

5) Στο άρθρο 37, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Σε περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώσει, κατά τον αρχικό έλεγχο που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, διαφορά μεγαλύτερη από 500 kt ισοδυνάμου CO₂ μεταξύ των ετήσιων μέσων όρων των καθαρών απορροφήσεων κατά τα έτη που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, οι οποίες αναφέρθηκαν από οποιοδήποτε κράτος μέλος κατά την υποβολή δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου του 2020 και του 2023 ή σε μεταγενέστερο χρόνο, η Επιτροπή επαληθεύει:

α) τη διαφάνεια, την ακρίβεια, τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και την πληρότητα των πληροφοριών που υποβάλλονται· και

β) ότι η υποβολή εκθέσεων για τον τομέα LULUCF πραγματοποιείται κατά τρόπο που συνάδει με τις κατευθυντήριες γραμμές της UNFCCC ή τους κανόνες της Ένωσης.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της επαλήθευσης αυτής.».

6) Το άρθρο 38 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Το 2025 η Επιτροπή διενεργεί ολοκληρωμένη επανεξέταση των εθνικών δεδομένων απογραφής που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει τους ετήσιους στόχους μείωσης των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και προκειμένου να καθοριστούν οι ετήσιες κατανομές εκπομπών των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.»

β) στην παράγραφο 2, το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ολοκληρωμένη επανεξέταση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 1α περιλαμβάνει.»

γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Μετά την περάτωση της ολοκληρωμένης επανεξέτασης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή προσδιορίζει, με εκτελεστικές πράξεις, το συνολικό άθροισμα των εκπομπών για τα αντίστοιχα έτη, που προκύπτει από τα διορθωμένα δεδομένα απογραφής για κάθε κράτος μέλος, με διαχωρισμό μεταξύ δεδομένων για εκπομπές που σχετίζονται με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και δεδομένων για εκπομπές που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του πρώτου μέρους του παραρτήματος V του παρόντος κανονισμού, και προσδιορίζει το συνολικό άθροισμα εκπομπών και απορροφήσεων που σχετίζονται με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.».

7) Το παράρτημα V τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα V του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

....

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, το τμήμα Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «Β. Δεξαμενές άνθρακα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4:
- α) ζωντανή βιομάζα·
 - β) στρωμνή¹·
 - γ) νεκρό ξύλο¹·
 - δ) νεκρή οργανική ύλη²·
 - ε) ανόργανα εδάφη·
 - στ) οργανικά εδάφη·
 - ζ) προϊόντα υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.».

¹ Ισχύει μόνο για δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.

² Ισχύει μόνο για δασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις και διαχειριζόμενους υγροβιότοπους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Οι καταχωρίσεις για την Ισπανία, τη Σλοβενία και τη Φινλανδία αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

Κράτος μέλος	Έκταση (ha)	Ποσοστό συγκόμωσης (%)	Ύψος δέντρων (μ)
Ισπανία	1,0	20 Από την υποβολή της απογραφής αερίων θερμοκηπίου το 2028 και έπειτα: 10	3
Σλοβενία	0,25	10	5
Φινλανδία	0,25	10	5

- 2) Η καταχώριση για το Ηνωμένο Βασίλειο διαγράφεται.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙα

Ο στόχος της Ένωσης (στήλη Δ), ο μέσος όρος των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018 (στήλη Β) και οι εθνικοί στόχοι των κρατών μελών (στήλη Γ) κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 που πρέπει να επιτευχθούν το 2030

A	B	Γ	Δ
Κράτος μέλος	Μέσος όρος των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018 (kt ισοδυνάμου CO ₂), υποβολή στοιχείων 2020	Στόχοι των κρατών μελών, 2030 (σε kt ισοδυνάμου CO ₂)	Τιμή καθαρών απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου (σε kt ισοδυνάμου CO ₂) το 2030, υποβολή στοιχείων 2020 (στήλες Β+Γ)
Βέλγιο	-1 032	-320	-1 352
Βουλγαρία	-8 554	-1 163	-9 718
Τσεχική Δημοκρατία	-401	-827	-1 228
Δανία	5 779	-441	5 338
Γερμανία	-27 089	-3 751	-30 840
Εσθονία	-2 112	-434	-2 545
Ιρλανδία	4 354	-626	3 728
Ελλάδα	-3 219	-1 154	-4 373
Ισπανία	-38 326	-5 309	-43 635
Γαλλία	-27 353	-6 693	-34 046
Κροατία	-4 933	-593	-5 527
Ιταλία	-32 599	-3 158	-35 758

A	B	Γ	Δ
Κύπρος	-289	-63	-352
Λετονία	-6	-639	-644
Λιθουανία	-3 972	-661	-4 633
Λουξεμβούργο	-376	-27	-403
Ουγγαρία	-4 791	-934	-5 724
Μάλτα	4	-2	2
Κάτω Χώρες	4 958	-435	4 523
Αυστρία	-4 771	-879	-5 650
Πολωνία	-34 820	-3 278	-38 098
Πορτογαλία	-390	-968	-1 358
Ρουμανία	-23 285	-2 380	-25 665
Σλοβενία	67	-212	-146
Σλοβακία	-6 317	-504	-6 821
Φινλανδία	-14 865	-2 889	-17 754
Σουηδία	-43 366	-3 955	-47 321
ΕΕ-27/Ενωση	-267 704	-42 296	-310 000

».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Το παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) εκτιμήσεις συνολικών ετήσιων εκπομπών για τα εν λόγω είδη φυσικής διαταραχής για την περίοδο από το 2001 έως το 2020, οι οποίες απαριθμούνται ανά κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και ανά κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030.»

β) το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Μετά τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου σύμφωνα με το σημείο 2 του παρόντος παραρτήματος, εάν οι εκπομπές σε ένα συγκεκριμένο έτος κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 για τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, υπερβαίνουν το βασικό επίπεδο συν ένα περιθώριο, η ποσότητα των εκπομπών που υπερβαίνει το βασικό επίπεδο δύναται να εξαιρεθεί σύμφωνα με το άρθρο 10. Το περιθώριο ισούται με πιθανότητα της τάξεως του 95 %.»

γ) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι ακόλουθες εκπομπές δεν εξαιρούνται κατά την εφαρμογή του άρθρου 10:

α) εκπομπές οφειλόμενες σε δραστηριότητες υλοτομίας και υπολειμματικής υλοτομίας που πραγματοποιήθηκαν σε έκταση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών·

- β) εκπομπές οφειλόμενες σε προδιαγεγραμμένη καύση που έλαβε χώρα σε έκταση σε οποιοδήποτε έτος της περιόδου από το 2021 έως το 2025·
 - γ) εκπομπές σε εκτάσεις που υπέστησαν αποψίλωση δασών μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών.»·
- δ) το σημείο 5 τροποποιείται ως εξής:
- i) το στοιχείο α) απαλείφεται·
 - ii) τα στοιχεία β) και γ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
 - «β) απόδειξη ότι δεν επήλθε κατά το υπόλοιπο διάστημα της περιόδου από το 2021 έως το 2025 αποψίλωση σε εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές και των οποίων οι εκπομπές εξαιρέθηκαν από τη λογιστική καταγραφή·
 - γ) περιγραφή των επαληθεύσιμων μεθόδων και κριτηρίων που θα εφαρμοστούν για να διαπιστωθεί αν θα επέλθει αποψίλωση στις εν λόγω εκτάσεις κατά τα επόμενα έτη της περιόδου από το 2021 έως το 2025.»·
 - iii) τα στοιχεία δ) και ε) απαλείφονται·

ε) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«6. Απαιτήσεις παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 και τα άρθρα 13 και 13β περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) προσδιορισμός όλων των χερσαίων εκτάσεων που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές κατά το συγκεκριμένο έτος, συμπεριλαμβανομένων της γεωγραφικής θέσης τους, της περιόδου και του είδους των φυσικών διαταραχών·
- β) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την πρόληψη ή τον περιορισμό των συνεπειών των εν λόγω φυσικών διαταραχών·
- γ) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την αποκατάσταση των εκτάσεων που επλήγησαν από τις εν λόγω φυσικές διαταραχές.».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Στο παράρτημα V του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, το μέρος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Μέρος 3

Μεθοδολογίες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων στον τομέα LULUCF

Για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων στον τομέα LULUCF, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα αλλαγής χρήσης γης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου. Η Επιτροπή παρέχει επαρκή στήριξη και συνδρομή στα κράτη μέλη προκειμένου να διασφαλίζεται η συνέπεια και η διαφάνεια των συλλεγόμενων δεδομένων. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να διερευνήσουν συνέργειες και ευκαιρίες για την ενοποίηση της υποβολής εκθέσεων με άλλους σχετικούς τομείς πολιτικής και να επιδιώξουν απογραφές αερίων θερμοκηπίου που επιτρέπουν τη διαλειτουργικότητα με σχετικές ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και συστήματα γεωγραφικών πληροφοριών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα εξής:

- α) σύστημα παρακολούθησης μονάδων χρήσης γης με εκτάσεις μεγάλων αποθεμάτων άνθρακα, όπως ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001·
- β) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε προστασία, που ορίζεται ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:
 - γη με υψηλή αξία βιοποικιλότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001·

- τόποι κοινοτικής σημασίας που θεσπίζονται και ειδικές ζώνες διατήρησης που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου* και χερσαίες μονάδες εκτός αυτών που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 της εν λόγω οδηγίας για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου·
- τόποι αναπαραγωγής και τόποι ανάπαυσης των ειδών που αναγράφονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και υπόκεινται σε μέτρα προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας·
- οι φυσικοί οικότοποι που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικότοποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ οι οποίοι βρίσκονται εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι συμβάλλουν στους εν λόγω οικοτόπους και είδη που επιτυγχάνουν ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας ή τα οποία μπορούν να υπαχθούν σε προληπτικά και διορθωτικά μέτρα βάσει της οδηγίας 2004/35/ΕΚ**·
- ζώνες ειδικής προστασίας που ταξινομούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*** και οι χερσαίες μονάδες εκτός των εν λόγω ζωνών που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι διατήρησης του τόπου·

- χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα για τη διατήρηση πτηνών τα οποία αναφέρονται ως πτηνά που δεν βρίσκονται σε ασφαλή κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2009/147/EK, προκειμένου να πληρούνται η απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας σχετικά με τις προσπάθειες αποφυγής ρύπανσης ή υποβάθμισης των οικοτόπων ή να πληρούνται η απαίτηση του άρθρου 3 της εν λόγω οδηγίας για διαφύλαξη και διατήρηση επαρκούς ποικιλίας και επιφάνειας οικοτόπων για είδη πτηνών·
- τυχόν άλλοι οικότοποι τους οποίους ορίζει το κράτος μέλος για ισοδύναμους σκοπούς με αυτούς που ορίζονται στις οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 2009/147/EK·
- χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την προστασία και τη διασφάλιση της μη επιδείνωσης της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii) της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου****·
- φυσικές κοίτες πλημμύρας ή ζώνες για τη συγκράτηση της ανυψούμενης στάθμης του νερού που προστατεύονται από τα κράτη μέλη αναφορικά με τη διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών σύμφωνα με την οδηγία 2007/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*****·
- προστατευόμενες περιοχές που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη για την επίτευξη των στόχων ως προς τις προστατευόμενες περιοχές·

- γ) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε αποκατάσταση, οι οποίες ορίζονται ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:
- τόποι κοινοτικής σημασίας, ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας όπως περιγράφονται στο στοιχείο β), μαζί με τις χερσαίες μονάδες εκτός από αυτές για τις οποίες έχει προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης ή αντισταθμιστικά μέτρα για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου·
 - οι οικότοποι των άγριων πτηνών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/147/EK ή παρατίθενται στο παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας, οι οποίοι βρίσκονται εκτός ζωνών ειδικής προστασίας και για τους οποίους έχει προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης για τους σκοπούς της οδηγίας 2009/147/EK·
 - οι φυσικοί οικότοποι που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικότοποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι προσδιορίζεται ότι χρήζουν μέτρων αποκατάστασης για τους σκοπούς επίτευξης ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, ή προσδιορίζεται ότι χρήζουν διορθωτικών μέτρων για τους σκοπούς του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/35/EK·
 - ζώνες που προσδιορίζεται ότι χρήζουν αποκατάστασης ή υπόκεινται σε μέτρα για τη διασφάλιση της μη επιδείνωσης της κατάστασής τους σύμφωνα με σχέδιο αποκατάστασης της φύσης που ισχύει σε κράτος μέλος·

- μονάδες γης που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την αποκατάσταση της καλής οικολογικής κατάστασης των συστημάτων επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή μέτρα που απαιτούνται για την επαναφορά αυτών των συστημάτων σε υψηλή οικολογική κατάσταση, όπου απαιτείται από τον νόμο·
 - μονάδες γης που υπόκεινται σε μέτρα αναψυχής και αποκατάστασης υγροβιότοπων, όπως αναφέρεται στο μέρος Β σημείο vii) του παραρτήματος VI της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·
 - περιοχές με ανάγκη αποκατάστασης οικοσυστημάτων για να επιτευχθεί καλή κατάσταση οικοσυστήματος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου *****.
- δ) σύστημα παρακολούθησης των ακόλουθων μονάδων χρήσης της γης με υψηλό κλιματικό κίνδυνο:
- ζώνες που υπόκεινται σε αντιστάθμιση σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841·
 - ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/60/ΕΚ·
 - ζώνες που προσδιορίζονται στην εθνική στρατηγική προσαρμογής των κρατών μελών με υψηλούς φυσικούς και ανθρωπογενείς κινδύνους, που υπόκεινται σε δράσεις μείωσης του κινδύνου καταστροφών που σχετίζονται με το κλίμα·
- ε) σύστημα για την παρακολούθηση των αποθεμάτων άνθρακα του εδάφους, με τη χρήση, μεταξύ άλλων, ετήσιων συνόλων δεδομένων της στατιστικής έρευνας του πλαισίου χρήσης/κάλυψης γης (Land Use/Cover Area frame statistical Survey, LUCAS).

Η απογραφή αερίων θερμοκηπίου επιτρέπει την ανταλλαγή και την ενσωμάτωση δεδομένων μεταξύ των ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και των συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών, προκειμένου να διευκολύνονται η συγκρισιμότητά τους και η προσβασιμότητά τους από το κοινό.

Για την περίοδο 2021-2025, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν μεθοδολογίες τουλάχιστον της 1ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου, εκτός από την περίπτωση δεξαμενής άνθρακα που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 25 % των εκπομπών ή απορροφήσεων σε κατηγορία πηγής ή καταβόθρας, στην οποία έχει δοθεί προτεραιότητα στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος απογραφής κράτους μέλους, επειδή η εκτίμησή της παρουσιάζει σημαντική επιρροή στο σύνολο της απογραφής αερίων θερμοκηπίου της χώρας όσον αφορά το απόλυτο επίπεδο εκπομπών και απορροφήσεων, την τάση στις εκπομπές και τις απορροφήσεις ή την αβεβαιότητα στις εκπομπές και τις απορροφήσεις στις κατηγορίες χρήσης γης, στην οποία περίπτωση χρησιμοποιούνται μεθοδολογίες τουλάχιστον της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Από την υποβολή της απογραφής αερίων θερμοκηπίου του 2028 και μετά, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν μεθοδολογίες τουλάχιστον της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου, ενώ τα κράτη μέλη, το συντομότερο δυνατόν και, το αργότερο, από την υποβολή της απογραφής αερίων θερμοκηπίου του 2030 και μετά, για όλες τις εκτιμήσεις εκπομπών και απορροφήσεων δεξαμενών άνθρακα που εμπίπτουν σε ζώνες μονάδων χρήσης γης μεγάλου αποθέματος άνθρακα που αναφέρονται στο στοιχείο α), σε ζώνες μονάδων χρήσης γης υπό προστασία ή υπό αποκατάσταση που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ), και σε ζώνες μονάδων χρήσης γης υπό υψηλό μελλοντικό κλιματικό κίνδυνο που αναφέρονται στο στοιχείο δ), εφαρμόζουν μεθοδολογίες της 3ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Κατά παρέκκλιση από το προηγούμενο εδάφιο, όταν η ζώνη που εμπίπτει σε οποιαδήποτε μεμονωμένη κατηγορία που απαριθμείται στα στοιχεία α) έως δ) αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 1 % της έκτασης της διαχειριζόμενης γης που αναφέρεται από το κράτος μέλος, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν μεθοδολογίες τουλάχιστον της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

-
- * Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).
- ** Οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 56).
- *** Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).
- **** Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).
- ***** Οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (ΕΕ L 288 της 6.11.2007, σ. 27).
- ***** Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).».
-